

Sygn. akt **IC 144/09**

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Wagner

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 sierpnia 2019 roku

sprawy z powództwa **Spółdzielni Mieszkaniowej (...)**

przeciwko **Miastu Stołecznemu** Warszawa

przy udziale interwenienta ubocznego po stronie pozwanej **P. U.**

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

postanawia:

odrzuć zażalenie powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z 16 sierpnia 2018 roku.

SSO Rafał Wagner

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 16 sierpnia 2018 roku Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił wnioski o przywrócenie terminu do wniesienia zażaleń na postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 sierpnia 2015 roku i 24 sierpnia 2015 roku oraz odrzucił zażalenia na ww. postanowienia. .

Zażalenie na przedmiotowe zarządzenie złożyła powódka .Zażalenie obarczone było brakami formalnymi, m.in. brakiem wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia.

Zarządzeniem z 24 października 2018 roku Przewodniczący wezwał powódkę do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia zażalenia. W odpowiedzi na to wezwanie powódka określiła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 60 zł.

Zarządzeniem z 7 grudnia 2018 roku powódka została wezwana do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez uiszczenie opłaty w kwocie 30 zł (zarządzenie – k. 2421).

W dniu 3 stycznia 2019 roku powódka uiszczyła kwotę 30 zł.

W dniu 2 lipca 2019 roku Przewodniczący dokonał reasumpcji zarządzenia z 7 grudnia 2018 roku i opłatę od zażalenia ustalił na kwotę 2202 zł. Wniosek o zwolnienie powódki z kosztów przekazano do rozpoznania referendarzowi sądowemu. (zarządzenie – k. 2441)

Postanowieniem Referendarza Sądowego w Sądzie Okręgowym w Warszawie z 5 lipca 2019 roku wniosek powódki został oddalony w całości. (postanowienie – k. 2443-2444)

Postanowienie doręczono pełnomocnikowi powódki w dniu 22 lipca 2019 roku (epo k. 2445).

Wraz z pismem z 25 lipca 2019 roku pełnomocnik powódki uiszczył kwotę 30 zł tytułem opłaty od zażalenia (pismo – k. 2447).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym zażalenie wniesione po upływie przepisanej terminu lub też z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Należy mieć na względzie, iż niezuzupełnienie któregośkolwiek z braków formalnych zażalenia uniemożliwiających nadanie mu dalszego biegu skutkuje odrzuceniem zażalenia, tak więc wobec niezuzupełnienia braków formalnych zażalenia przez pozwaną w wyznaczonym terminie, zażalenie należało odrzucić.

Wskazać należy, iż strona powodowa nie dokonała uzupełnienia brakującej części opłaty od zażalenia. Co prawda wymiar opłaty od zażalenia został ustalony ostatecznie na mocy zarządzenia Przewodniczącego z 2 lipca 2019 roku, zmieniającego zarządzenie z 7 grudnia 2018 roku, jednakże zgodnie z treścią art. 112 ust. 2 u.k.s.c. po wydaniu przez Sąd lub Referendarza postanowienia oddalającego wniosek o zwolnienie z kosztów, profesjonalny pełnomocnik strony, której wniosek został oddalony winien dokonać wpłaty prawidłowej opłaty od zażalenia bez odrębnego wezwania.

Nie można przy tym tracić z pola widzenia, iż za pismo, które nie zostało należycie opłacone przez profesjonalnego pełnomocnika uważa się zarówno pismo, od którego w ogóle nie została uiszczona opłata, opłatę uiszczono po upływie terminu oraz również pismo, od którego wniesiono opłatę w niepełnej, częściowej wysokości (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 20 września 2013 r., sygn. akt I ACa 812/13, LEX nr 1369232).

Wobec nieuiszczenia w całości prawidłowej opłaty od zażalenia, środek ten podlegał odrzuceniu na podstawie przywołanego przepisu.

Mając na uwadze powyżej przytoczone przepisy Sąd orzekł jak w sentencji.

SSO Rafał Wagner